

ПУТНИК

(одломак)¹

Седео је умотан у сиво спасилачко ћебе из торбе с првом помоћи и пио врућ чај. Мрачно море је пљускало околу. Чамац Обалске страже који је стао стотину метара даље љуљао се на таласима с укљученим светлима, а иза њега петнаест километара ка северу видели су се фарови камиона који су промицали преко насипа, пристижући из Њу Орлеанса и одлазећи ка истоку путем US 90 према Пас Кришчијану, Билоксију и Мобилу. С касетофона је свирао Моцартов други концерт за виолину. Температура ваздуха је износила шест степени и било је три и седамнаест ујутро.

Асистент је лежао налакћен са слушалицама на ушима и посматрао тамну воду под њима. С времена на време море би блеснуло бледим сумпорним пламом из дубине од дванаест метара на којој је Ојлер радио брениером. Вестерн је гледао асистента и дувао у чај и пијуцкао га и гледао фарове што су промицали насипом као што капи воде споро и целуларно миле по жици. Одсевајући бледуњава на местима где су пролазили иза бетонских балустрада. С мора је поред западног рта острва Кет дувао ветар и вода је била благо узбуркана. Мирис нафте и снажни плимни задах мангрова и траве на приобалним слатинама с острва. Асистент се придигао и скинуо слушалице и почео да тражи нешто у сандуку с алатом.

Како му иде?

Добро.

Шта му треба?

Велике сечице.

Прикачио је клешта за сечење за карабинер и провукао коноп кроз карабинер и посматрао како сечице тону у море. Погледао је Вестерна.

До које дубине се може користити ацетилен?

Девет-десет метара.

После се ради кисеоником.

Да.

Асистент је климнуо главом и поново ставио слушалице.

Вестерн је испио чај до краја и просуо талог и вратио шољу у своју торбу и дохватио пераја из ње и обоу их. Збацио је ћебе с рамена и устао и закопчао горњи део ронилачког одела и сагнуо се и дохватио боце за трегере и подигао их и навукао на леђа. Затегнуо је каишеве и ставио маску.

Асистент је поново скинуо слушалице. Могу ли да променим станицу?

¹ Роман ће се појавити у току 2023. у издању „Контраст издаваштва“ из Београда.

Вестерн је подигао маску. Касета је.

Могу ли да променим касету?

Можеш.

Асистент је одмахнуо главом. Довезли су нас хеликоптером овде по овој хладноћи у један изјутра јеботе. Не знам чему журба.

Хоћеш да кажеш да су сви мртви.

Да.

Како знаш?

Чиста логика.

Вестерн је погледао чамац Обалске страже. Контуре разузданих светала на узбурканој тамној води. Погледао је асистента. Логика, рекао је. Добро.

Навукао је рукавице. Бели сноп рефлектора шпартао је тамо-амо по површини и онда нестао. Ставио је појас и закопчао га и убацио регулатор у уста и спустио маску и закорачио у воду.

Полако је тонуо кроз мрак ка спорадичном блеску бренера у дубини. Дохватио је стабилизатор и спустио се на труп авиона и окренуо се и полако запливао дуж њега, превлачећи руком у рукавици по глатком алуминијуму. Ниска закивака. Бренер опет блесну. Обличје трупа протезало се у таму. Прошао је поред гломазних гондола с турбомлазним моторима и спустио се низ бок трупа у осветљени круг.

Ојлер је већ био пресекао механизам браве и врата су била отворена. Чучао је одмах на улазу крај преграде. Климнуо је главом Вестерну да уђе, а онда је обасјао путнички део авиона. Људи су седели на својим местима, коса им је плутала. Отворених уста, без имало спекулације у погледима. Радна корпа је стајала на поду крај врата. Вестерн је дохватио другу ронилачку лампу и увукао се у авион.

Милео је изнад пролаза између седишта док су се боце вукле изнад њега. Мртвачка лица неколико центиметара од њега. Све што је могло да плута залепило се за плафон. Оловке, јастуци, чаше од стиропора. Листови папира с хијероглифским мрљама од разливеног мастила. Све тескобнија клаустрофобија. Пресамитио се и окренуо и кренуо назад.

Ојлер је с лампом у руци пливао низ спољну страну трупа. Светло је образовало королу у ваздушној комори двоструког стакла. Вестерн је кренуо напред и увукао се у пилотску кабину.

Копилот је још био везан на седишту, али је пилот плутао уз плафон оклембешених руку и ногу попут џиновске марионете. Вестерн је обасјао инструмент-таблу. Двоструке полуге гаса на конзоли биле су у нултом положају. Мерачи су били аналогни и кад је у води дошло до кратког споја сви су се вратили у неутралну позицију. На панелу се видео квадратни простор из којег је извађена авионска табла. Држало ју је шест шрафова у рупама, а три цека су висила тамо одакле су конектори били ишчупани. Вестерн је забио колена у наслоне на седиштима с обе стране. Добар хојер сат од нерђајућег челика на руци копилота. Посматрао је панеле. Шта недостаје? Колсман алтиметар и индикатори вертикалне брзине. Гориво у фунтама. Брзина авиона на нули. Остало Коллинсови уређаји. Кутија за навигацију. Извукао се из пилотске кабине. Мехурићи из ре-

гулатора су се нанизали дуж засвођеног крова изнад њега. На свим могућим местима тражио је пилотову службену торбу и сад је био прилично сигуран да није ту. Провукао се кроз врата и потражио Ојлера. Плутао је изнад крила. Направио је кружни покрет руком и показао навише и кренуо ка површини.

Седели су на малом чамцу на надувавање и скинули маске и избацили регулаторе из уста и нагнули се уназад и откачили боце. С касетофона се чуо *Creedence Clearwater*. Вестерн је извадио своју термос-боцу.

Колико је сати?, рекао је Ојлер.

Четири и дванаест.

Пљунуо је и обрисао нос кореном надланице. Нагнуо се ка Вестерну и заврнуо вентиле на боцама с гасом. Мрзим оваква срања, рекао је.

Шта, кад има мртвих?

Добро. И то. Али не. Срања која немају смисла. Која не можеш да провалиш.

Да.

Неће овде нико изаћи још два сата. Или три. Шта би да радиш?

Шта бих да радим или шта мислим да би требало да урадимо?

Не знам. Шта мислиш о овоме?

Не мислим.

Ојлер је свукао рукавице и откопчао своју ронилачку торбу и извадио термос-боцу. Скинуо је пластичну шољу с боце и одврнуо чеп и напунио шољу и дунуо у њу. Асистент је извлачио канап и корпу.

Авион се уопште не види. А као неки рибар га је нашао? Серу.

Мислиш да светла нису могла да раде још неко време?

Нису.

Вероватно си у праву.

Ојлер је обрисао руке пешкиром из торбе и узео цигарете и упаљач и извукао цигарету из кутије и запалио је и сео загладан у црну немирну воду. Сви седе на својим местима? Како који курац?

Рекао бих да су већ били мртви кад је авион потонуо.

Ојлер је пушио и вртео главом. Да. А нема ни мрље од горива.

Један панел недостаје с инструмент- табле. И пилотова службена торба.

Стварно?

Знаш о чему се ради, зар не?

Не знам. А ти?

Ванземаљци.

Јеби се, Вестерне.

Шта мислиш колико овај може да пређе?

Џетстар?

Да.

Вероватно преко три хиљаде километара. Зашто?

Зато што се мораш запитати одакле је кренуо.

Да. Још нешто?

Мислим да су у води већ данима.

Јеботе.

Не изгледају баш добро очувано. Колико треба телима да избију на површину?

Не знам. Два-три дана. Зависи од температуре воде. Колико их има?

Седам. Плус пилот и копилот. Девет укупно.

Шта ћеш да радиш?

Да одем кући и спавам.

Ојлер је дувао у кафу и пијуцкао. Да, рекао је.

Асистент се звао Кембел. Посматрао је Вестерна и погледао Ојлера. Рекó бих да је доле баш зајебано, рекао је. Није вам фрка?

Хоћеш да сићеш да погледаш?

Не.

Што да не? Ја ћу ти асистирати. Вестерн ће ићи с тобом ако хоћеш.

Зајебаваш ме.

Не зајебавам те.

Ма нећу.

Знам да нећеш. Али ако ниси видео оно што смо ми видели можда је боље да не трчиш пред руду и да нам говориш шта да мислимо о томе.

Кембел је погледао Вестерна. Вестерн је нагињао шољу да склони листове чаја. Мајку му, Ојлеру. Није мислио ништа лоше.

Извини. Хтео сам да кажем да не знам како је авион пао у воду. А кад год помислим шта све није у реду списак је све дужи.

Слажем се.

Можда добри доктор Вестерн може да смисли некакво објашњење.

Вестерн је одмахнуо главом. Добри доктор Вестерн нема појма.

Не знам ни шта уопште радимо овде.

Да. Ништа од овог не звучи добро.

И колико још имамо, два сата до свитања?

Да. Можда сат и по.

Ја их нећу вадити.

Ни ја.

Чуј преживели. Каква глупост.

Седели су лица обасјаних лампом, док се чамац љуљао на таласима. Ојлер је понудио термос-боцу. Хоћеш мало овога, Гари?

Нека, хвала.

Хајде. Врућа је.

У реду.

Нисам видео никакво оштећење.

Да. Изгледа као да је управо изашао из фабрике.

Ко их прави? Како се оно зову, џетстар?

Џетстар, да. Локхид.

Озбиљан авион. Четири млазна мотора? Колико брзо тај иде, Боби?

Вестерн је избацио листове чаја и заврнуо чеп на термос-боци. Мислим чак око деветсто шездесет километара на час.

Човече.

Ојлер је повукао последњи дим и бацио опушак у мрак. Никад ниси извлачио тела, је ли?

Нисам. Него сам помислио ако ти нешто нећеш да радиш онда вероватно ни ја нећу штети.

Подигнеш их канапом и везовима, али опет мораш да их извучеш из авиона. Стално покушавају да те загрле. Једном смо извукли педесет троје из путничког дагласа код Флориде и ту ми је пресело. То је било пре него што сам отишао да радим за Тејлора. Били су у води неколико дана и добро смо пазили да нам ни кап те воде не уђе у уста. Сви су били набубрили испод одеће и морали смо да им пресечемо појасеве. Чим смо то урадили кренули су навише подигнутих руку. Као циркуски балони.

Ови не изгледају као да су из неке корпорације.

Је л'? Имају одела.

Знам. Али нису то та одела. Ципеле им личе на европске.

Откуд знам. Нисам имао нормалне ципеле последњих десет година.

Шта ћемо?

Да бежимо одавде. Морамо да се истуширамо.

Добро.

Колико је сати?

Четири и двадесет шест.

Време лети кад си у проводу.

Можемо се сапрати цревом на доку кад се вратимо. Да исперемо одела.

Мене ће тешко наћи, Боби. Ја се овамо не враћам.

Добро.

Мислиш да је неко већ био доле, је л'?

Не знам.

Да. Али то није одговор. Како су успели ући у авион? Морали су да исеку врата исто као и ми.

Можда им је неко отворио.

Ојлер је одмахнуо главом. Мајку му, Вестерне. Не знам ни што причам с тобом. Стално ме плашиш толико да се укењам од страха. Гари, пали ово чудо.

Важи.

Вестерн је завукао термос-боцу у ронилачку торбу. Још нешто?, рекао је.

Рећи ћу ти још нешто. Мислим да имам јаку и непоколебљиву жељу да ништа под милим богом не сазнам о јебеном срању које ће ме само увалити у проблеме. Рећи ћу ти да ми је то готово као религија.

Гари се био преместио на задњи крај чамца. Вестерн и Ојлер су подигли два сидра, а Гари је стао ногом на крменицу и потегао канап за паљење. Велики Џонсонов мотор је одмах укресао и чамац је полако брборио док се нису добрано одмакли од наранџасте плутаче кад је Гари додао гас и усмерио их преко мрачне воде ка Пас Кришчијану.

Низ реку стиже прастара шкуна са спуштеним једрима. Црног трупа, са златном загазницом. Промиче испод моста и испред сиве уређене обале. Отмена авет. Поред складишта и пристаништа, високих контејнерских дизалица. Зарђали либеријски теретњаци везани на доковима Алцирза у Њу Орлеансу. Неколико људи на шеталишту стало је да погледа. Пловило из другог времена. Прешао је пругу и кренуо Улицом Дикејтер ка Улици Сент Луис и онда скренуо у Чартрз. Код Наполеон хауса га је поздравила стара екипа за столовима избаченим испред врата. Познаници из другог живота. Колико прича почиње управо тако?

Уважени Вестерне, повикао је Лонг Џон. Из мрачних дубина је ли? Придружи нам се у либацији. Сунце је већ прешло крајнице крста ако се горко не варам.

Извукао је дрвену бистро-столицу и спустио зелену ронилачку торбу на плочице. Бјанка Феро се нагнула и осмехнула. Шта носиш у торби, мили?

Кренуо је на пут, рекао је Драги Дејв.

Глупости. Уважени нас неће оставити. Конобар.

Само опрему.

Само опрему, рекао је Брет свима за столом.

Каунт Силс се дремљиво окренуо. То му је ронилачка опрема, рекао је. Он је ронилац.

Ооох, рекла је Бјанка. То ми се јако свиђа. Могу ли да завирим. Има нешто перверзно?

Човек иде на посао у гуменом оделу, шта очекујеш? Изволи друже мој добри. Крчга најјачег за мог пријатеља.

Конобар је отишао. Туристи су промицали тротоаром. Нити њихових испразних разговора висиле су у ваздуху попут сегмената кода. Под ногама спори периодични удари макаре негде дуж обале реке. Вестерн је посматрао свог домаћина. Како си ових дана, Џоне?

Добро, Властелине. Нисам био ту неко време. Услед ситне неприлике с властима око легитимности неколико рецепата за лекове.

Описао је узгредно своје пустиловине. Штосеви фалсификованих рецепата из штампарије у Мористауну у Тенесију. Прави лекари, али уместо њихових бројева телефона бројеви говорница на паркинзима супермаркетâ. Пријатељица метар-два даље у паркираном аутомобилу. Да. Тако је. Мајка му је на самрти. Да. Дилаудид. Сто комада по шеснаест грама. И тако три недеље у градићима на југу Апалачких планина и онда тамо-амо по соби у мотелу Хилтоп на ауто-путу Кингстон пајк у Ноксвилу. Собу је платио украденом кредитном картицом. Чекао је везу. Пола кутије за ципеле наркотика друге категорије вредних преко сто хиљада долара на улици. Скинуо је био сву одећу са себе на врућини и корачао по соби го са изузетком чизама од нојеве коже и црног борсалина са широким ободом. Пушећи последњи монтекристо. Дошло је пет сати. Онда шест. Коначно куцање на вратима. Брзо их је отворио. Где си досад човече?, рекао је. Али зурио је у цев службеног револвера калибра .38, а поред је стајао човек с пумпарицом као подршка. Агент Истражног бироа Тенесија му је показао значку. Гледајући високог и потпуно голог преступника. Друшкане, рекао је, стигли смо што смо брже могли.

Платио си кауцију, рекао је Вестерн.

Да.

Онда не би требало да излазиш из државе?

Технички тачно. Али у сваком случају овде сам свега неколико дана. Ако ти је тако лакше. Стари град је почео да ме умара. Кад су ме коначно пустили отишао сам кући и истуширао се и пресвукао и кренуо ка Авенији Џексон да видим могу ли где искампити пиће и онда сам налетео на једну стару пријатељицу. Па, Џоне, каже она, јеси ли то ти? Нисам те видела двеста година. Где си био? А ја јој кажем: Драга моја, био сам у бајбоку. А она каже: Стварно? Знаш да ми се сестра удала за неког момка из Винстон-Сејлема. Тад сам помислио: Стварно морам да одем из овог града.

Вестерн се осмехнуо. Конобар је донео пиво и послужио га на сто и отишао. Лонг Џон је подигао чашу. *Salud*. Брет је разговарао с Драгим Дејвом. Тражио савет. У сну сам се, рекао је, попео кроз прозор и чекићем за месо претукао на мртво име неку старицу у кревету. По глави су јој остали печати као на галети.

Дејв је обрисао нешто невидљиво са стола. Тражиш помоћ, рекао је.

Шта?

Можда ти тело не добија нешто што му је потребно.

Увек се ради о слободи, рекла је Бјанка. Све то што одлази од тебе. Као кад родитељ умире.

Силс се пренуо. Љубитељ птица. У његовом купатилу су се злокобне грабљивице закукуљене као џелати мрзовољно премештале по пречкама. Степски и кршки соко.

Папагај? рекао је.

Бјанка се насмејала и потапшала га по колелу. Волим те, рекла је.

Многи од њих тражили су посао. Џон је гестикулирао чашом. Брет је замало нашао радно место, рекао је. Али наравно у последњем тренутку све се решило.

Забрљао сам, рекао је Брет. Нешто ме спопало. Неки безвезњаковић је дрвио политика ова политика она. Напокон је рекао: И још нешто. Ми овде не гледамо на сат. А ја сам му рекао е па добро не могу да ти опишем колико ми је драго што то чујем. Цео живот касним скоро сат времена где год да идем.

Шта је он рекао?

Ућутао се као. Седео је још минут и онда устао и отишао. А били смо у његовој канцеларији. Убрзо је дошла секретарица и рекла да је разговор завршен. Питао сам је јесам ли добио посао, а она каже не верујем. Изгледала ми је као да се изнервирала.

Јеси ли нашао други стан?

Нисам још.

А оптужбе за подметање пожара?

Одбачене. Нашли су неколико мачака.

Мачака?

Мачака. Да. Проблем је био што је ватра букнула на шест различитих места, па им је то мало било сумњиво и онда су почели да налазе мачке. Остало им је било само да саберу два и два.

Мачке су преврнуле моју конзерву разређивача за боје, рекла је Бјанка. Онда су се увалале у то. Онда су протрчале испод грејалице и запалиле се. А онда су се растрчале по целој гарсоњери.

Мачке.

Мачићи. Знаш. Мале мачке. Показала је колике између дланова. Рекла сам им зашто бих запалила сопствени стан? А свеједно смо га само изнајмљивали побогу. Како ћете то наплатити? Мислим свако је лако могао да закључи да су се мачке запалиле. Шта су мислили, да су само седеле и чекале да избије пожар да би могле да се баце у ватру? Очигледно је све почело кад су се прво мачке запалиле. Глупе су ко курац.

Мачке?

Не, не мачке. Оне кретенке из осигурања.

Да цркнеш од смеха, рекао је Брет. Кад је судски полицајац подигао руку да прочита заклетву, она му је набацила пет. Мислим да су то тад први пут видели.

Претпостављам да се генетска предиспозиција разликује од расе до расе, рекао је Џон, али у сваком случају самоубилачке склоности су значајан фактор у мачјој једначини. Што је и Асклепије забележио, поред других древних мислилаца.

Побогу, рекао је Силс.

Али то пак противречи Унамуну. Зар не, Властелине? Његовом начелу да мачке више резонују него што јадикују? Наравно само њихово постојање је у потпуности хипотетично судећи по Рилкеу.

Мачке кажеш?

Мачке.

Вестерн се осмехнуо. Отпио је пиво. Прохладан и сунчан дан у древном граду. Подне и ранозимска нежна светлост на улици.

Где је Вили Ви?

Поставио је штафелај на Џексон скверу. Нада се да ће заваљати своје жврљотине туристима наравно. Он и онај његов пас боје месеца.

Тај има да уједе неког туристу за дупе и онда ће попити тужбу.

Или затвор.

Лонг Џон је отварао велику црну цигару. Одгризао је крај и испљунуо га и превукао цигару преко језика и загризао је и дохватио дрвце шибице. Сањао сам те, Властелине.

Сањао кажеш.

Да. Сањао сам те како тумараш у оним својим оловним ципелама по дну океана. Тражиш богзна шта у таме батијалних дубина. Кад си дошао до ивице Насканске плоче из бездана је сукљао пламен. Море је кључало. У сну ми се учинило да си набасао на окно пакла и помислио сам да ћеш спустити конопац својим пријатељима који су тамо већ отишли. Али ниси.

Превукао је палидрвце крцкајући по доњој страни стола и почео да пали цигару.

Јеси ли ти стварно ронилац?, рекла је Бјанка.

Не те врсте што ти мислиш, драга, рекао је Дејв.

Он је ронилац свих могућих врста, рекао је Силс, с муком се делимично усправљајући док је спуштао песницу на сто. Сваке божје врсте.

Вадим ствари из мора, рекао је Вестерн.

Какве ствари?

Какве год нас унајме да извадимо. Што год се изгуби.

Благо?

Не. Више комерцијалне ствари. Терет.

Шта је најчудније што су ти тражили да урадиш?

А да нема везе са сексом?

Знала сам да ми се допада.

Не знам. Морао бих да размислим. Неки момци које познајем су једном извукли баржу пуну гована слепих мишева.

Чујеш?, рекао је Силс. Говна слепих мишева.

Како си почео да се бавиш тиме?

Не питај га то, драга моја, рекао је Џон. Не желиш да знаш. Да се потајно нада да ће умрети у дубини како би окајао своје грехе. А то је тек почетак.

Опа, ово постаје занимљиво.

Не узбуђуј се превише. Можда си приметила извесну уздржаност код нашег пријатеља. Тачно је да се бави опасним послом под водом за добре паре, али је такође тачно и да се боји дубине. Па добро, рећи ћеш. Савладао је своје страхове. Ни најмање. Спушта се у таму коју и не може да појми. Таму и паралишућу хладноћу. Уживам да причам о њему ако већ он не прича. Сигуран сам да бисте волели да чујете део о греху и искупљењу. Бар то. Он је згодан мушкарац. Жене желе да га спасу. Али наравно, он је изнад тога. Шта кажеш, Властелине? Колико сам промашио?

Само настави, Шедане.

Мислим да ћу завршити. Знам шта мислите. У мени видите неизмеран его без структуре и основе. Али сасвим искрено немам ни изблиза толику аспирацију према висинама самопоштовања којима Властелин влада. И није да нисам несвестан да то даје одређену валидност његовим ставовима. Напокон, ја сам само непријатељ друштва, док је он је светац божји.

Аух, рекла је Бјанка. Окренула се ка Вестерну знатижељно. Шта си урадио?

Шеданови мршави образи упалоше кад је повукао дим из цигаре. Избацио је ароматични дим преко стола и осмехнуо се. Властелин никад није разумео да опрост има своју хронологију. Док за освету никад није прекасно.

Вестерн је испио пиво и спустио криглу на сто. Морам да идем, рекао је.

Седи, рекао је Шедан. Повлачим све што сам рекао.

Ни у лудилу. Знаш да уживам кад блебећеш.

Не идеш негде у иностранство да радиш, је ли?

Не. Идем кући да спавам.

Сад си завршио трећу смену?

Мање-више. Видимо се.

Дохватио је торбу и подигао је и климнуо главом друштву за столом и кренуо Улицом бурбон с торбом преко рамена.

Свиђа ми се твој пријатељ, рекла је Бјанка. Има добро дупе.

Погрешном се богу молиш, душо моја.

Зашто? Је ли геј?

Не. Заљубљен је.

Штета.

Још је горе.

Како то мислиш?

Заљубљен је у своју сестру.

Аух. Је ли он од оних узводно што дођу овде недељом ујутро?

Не. Из Ноксвила је. Мислим, опет, још је горе. Заправо је из Вортбурга. Из Вортбурга у Тенесију.

Из Вортбурга у Тенесију.

Да.

То место не постоји.

Бојим се да постоји. Близу Оук Риџа. Отац му се бавио пројектовањем и производњом огромних бомби чија је сврха била да спале целе градове невиних који су спавали у својим креветима. Паметно смишљене и израђене справе. Све и једна јединствена. Као старински бентлији. Вестерна сам упознао на универзитету. Односно, заправо сам га први пут видео у „Клубу 52“ на ауто-путу Ешвил. Свирао је мандолину с бендом на бини. Блуграс. Нисам га упознао пре тога, али сам знао ко је. Студирао је математику и имао највише оцене. Неко за нашим столом га је позвао и почели смо да разговарамо. Цитирао сам му Сиорана, а он мени Платона на исту тему. И имао је прелепу сестру. Мислим да је имала четрнаест година. Водио ју је по клубовима. Отворено су се забављали. А она је била још паметнија од њега. И лепа као лутка. Лепотица један кроз један. Вестерн је добио стипендију на Калифорнијском институту технологије и отишао тамо да студира физику, али никад није докторирао. Добио је неки новац и отишао у Европу да вози ауто-трке.

Ауто-трке?

Да.

Какве?

Не знам. Она мала возила што тамо возе. Возио је и трке на земљаној стази на Атомик писти у Оук Риџу кад је ишао у средњу школу. Наводно је био прилично добар.

Возио је формулу два, рекао је Дејв. Био је добар, али не довољно добар.

Да. Добро. Има металну плочицу у глави због несреће коју је доживео. И металну шипку у једној нози. И слично. Мало шепа. Ипак, можда само није имао среће. Мислим да је вероватно био врло добар возач. Неће те нико убацити у такво возило ако не умеш да возиш, колико год пара да имаш.

Има ли још те паре?

Чекао сам да ме то питаш. Нема. Све је спискао.

И све то време туца сестру.

Ја тако сматрам.

Како то да га никад ниси питао.

Јесам.

Шта је рекао?

Није му пријало. Негирао је, наравно. Мисли да сам психопата и вероватно је у праву. То још није јасно докраја. Али он је уџбенички пример прикривеног нарциса, а опет, онај његов смерни осмех крије его велик као центар Кливленда.

Мени је изгледао невиђено поштено. Питала сам се откуд га ова екипа уопште познаје.

Лонг Џон ју је погледао. Поштено? Шалиш се.

Шта је још радио?

Шта још? Боже. Тај заводи прелате и подмићује судије. Редован је читалац туђе поште и руковалац гелигнитом, математички платониста и напасник домаће дворишне перади. Углавном сорте доминик. Кокојебац, грубо говорећи.

Џоне?

Шта је?

Описујеш себе.

Себе? Ни случајно. Глупости. И гавку је можда. Једном.

Гавку?

Врсту морске патке. *Somateria mollissima*, мислим.

Побогу.

Ситан грех поред зала за која га оптужују. Снове му нарушава жалопојка перади. Немир у кокошињцу, препирка. Потом следи шамарање крилима, крештање. То отрешњује. Што му је тек једна од свакодневних рутина. Покупи одећу с хемијског. Назови мајку. Јеби кокошке. Изненађује ме што је успео да превари једну такву светску жену као што си ти.

Замишљено је повукао дим. Готово тужно је одмахнуо главом. Опет претпостављам да драге воље трпе ту срамоту ако она подразумева спас од перадарског ножа у пет до дванаест. И наравно заиста се поставља питање да ли их је добро јести после тога. Исламски закон је врло јасан у том погледу, ако се не варам. Да би то било уистину погрешно. Али комшија може да их једе. Под претпоставком да је склон томе. Запад-на црква је рекао бих нема по том питању.

Шалиш се.

Најискреније.

Бјанка се осмехнула. Отпила је гутљај. Реци ми нешто, рекла је.

Наравно.

Да ли се у Ноксвилу лудаци рађају или их он само привлачи?

Занимљиво питање. Природа или околности. Заправо рекло би се да најпоремеће-нији потичу из околних крајева. Мада добро питање. Размислићу па ћу ти одговорити.

Мени је деловао врло фино.

И јесте врло фин. Изузетно ми је драг.

Али је заљубљен у сестру.

Да. Заљубљен је у сестру. Али наравно још је горе.

Бјанка се осмехнула необично као иначе и лизнула горњу усну. Добро. Заљубљен је у сестру и...?

Заљубљен је у сестру, која је умрла.

(С енглеској превео **Игор Цвијановић**)